تأثیر آموزش راه‌های انتقال و پیشگیری از بیماری ایدز بر سطح آگاهی و نگرش دانشجویان دوره بالینی دانشکده پزشکی اصفهان

مهری رجالی*، مهناز مستأجران

چکیده

مقدمه: در حال حاضر، بهترین روش جلوگیری از اشاعه بیماری در بین پرسنل پزشکی آگاهی کارکنان درمانی و درک آنها از عوامل خطرزای بیماری است. این پژوهش با هدف بررسی تأثیر آموزش بر آگاهی و نگرش دانشجویان پزشکی در زمینه بیماری ایدز صورت گرفت.

روش‌ها: این مطالعه نیمه تجربی بر روی ۱۳۳ نفر از دانشجویان دوره بالینی رشته پزشکی در دانشگاه علوم پزشکی اصفهان با استفاده از پرسشنامه انجام گردید. پرسشنامه از سه بخش (مشخصات عمومی، آگاهی و نگرش) تشکیل شده بود. پس از انجام پیش‌آزمون، برنامه آموزشی طی یک ترم به اجرا در آمد و سپس پس‌آزمون انجام شد. داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار SPSS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. مقایسه امتیازات افراد قبل و بعد از آموزش با آزمون‌های t-student و t زوج انجام شد.

نتایج: چهل و شش و شش دهم درصد از افراد مورد مطالعه زن و ۵۳/٤ درصد مرد بودند. نمره آگاهی دانشجویان از عوامل خطر بیماری قبل و بعد از مداخله به ترتیب ۲/۰۷±۱۵/۰٦ و ۱/٤٤±۱۷/۱۲ بود. میانگین و انحراف معیار نمره نگرش دانشجویان نیز از ۱۰/۷±۹۲/۷۷ به ۱۰/۳۳±۹۷/۷۸ پس از آموزش افزایش یافت.

نتیجه‌گیری: تأثیر آموزش در افزایش آگاهی و نگرش دانشجویان نسبت به بیماری ایدز است. با توجه به افزایش میزان آگاهی و نگرش دانشجویان دوره بالینی به دنبال آموزش پیشنهاد می‌شود آموزش‌های مداوم و جدید در برنامه‌ریزی‌های درسی این گروه از دانشجویان گنجانیده شود.

گلید واژه‌ها: آموزش، آگاهی، نگرش، دانشجویان پزشکی، بیماری ایدز.

مجله ایرانی آموزش در علوم پزشکی / بهار و تابستان ۱۳۸۷؛ ۸(۱): ۱۴۲ تا ۱۴۸

مقدمه

بیماری ایدز بزرگترین بحران بهداشتی است که جهان تا کنون با آن مواجه بوده و عمدتاً بر روی همه جنبه‌های بهداشت عمومی تأثیر گذاشته است. جامعه پزشکی بزرگترین پیروزی خود را در نیم قرن اخیر، ریشه‌کنی آبله و فاجعه‌آمیزترین شکست خود را بروز بیماری ایدز می‌داند. بدون شک بزرگترین بلای جامعه بشری پس از جنگ جهانی دوم جهانگیری ایدز است(۱).

همه ساله بر تعداد مبتلایان به بیماری ایدز افزوده می‌شود که نشان از عدم آگاهی افراد نسبت به این بیماری و خطرات ناشی از آن و یا بکار نگرفتن توصیه‌های پیشگیری از ایدز می‌باشد. در ایران، آمار موارد HIV مثبت تا سال ۱۳۸۵ جمعاً ۱۳۰٤۰

* **آدرس مکاتبه:** مهری رجالی (مربی) گروه آمار زیستی و اپیدمیولوژی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، خیابان هزار جریب، اصفهان.

rejali@hlth.mui.ac.ir

مهناز مستأجران، کارشناس ارشد جمعیت‌شناسی مرکز بهداشت استان اصفهان (mostajeran_mm2006@yahoo.com).

این طرح با شماره ۸۳۳٤۸ در دفتر هماهنگی طرح‌های پژوهشی معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان به ثبت رسیده و هزینه آن از طرف این معاونت پرداخت شده است

این مقاله در تاریخ ۸٦/۷/۲ به دفتر مجله رسیده، در تاریخ ۸۷/۵/۲۱ اصلاح شده و در تاریخ ۸۷/۵/۲۸ پذیرش گردیده است.

[Downloaded from ijme.mui.ac.ir on 2026-11-05]

مورد بوده و ۱۵٤۱ نفر نیز تا این زمان در اثر ابتلا به بیماری فوت کرده‌اند(۲).

سازمان بهداشت جهانی اعلام داشت که امروزه ایدز برای جوانان یک مشکل بهداشتی مهم محسوب می‌شود و کاربردی‌ترین روش برای پیشگیری از بروز این بیماری، ارتقای آگاهی و بهبود نگرش در جوانان است(۳). به علاوه، ایدز به عنوان یکی از مخاطرات شغلی حرفه‌های پزشکی و دانشجویان پزشکی، که قشر جوان و فعال جامعه هستند نیز، به حساب می‌آید و بنابراین، نگرش و آگاهی این گروه به بیماری اهمیت زیادی دارد(٤). در برنامه مبارزه با ایدز، آموزش، مهم‌ترین راه مراقبت و بهترین حربه برای پیشگیری از انتشار بیماری می‌باشد.

مطالعه‌ای نیمه تجربی که برای بررسی و مقایسه تأثیر دو روش آموزش بر آگاهی و نگرش دانشجویان دانشگاه پیام نور در شهر سقز در زمینه ایدز انجام گرفته نشان داده که در هر روش آموزشی، بین میزان آگاهی و نگرش واحدهای مورد پژوهش در قبل و بعد از اجرا تفاوت معنی‌داری به وجود آمده است(۵).

در یک مطالعه در چین که در بین کادر پزشکی و دانشجویان پزشکی صورت گرفته، اطلاعات این افراد در مورد بیماری ایدز قبل و بعد از یک برنامه آموزشی به صورت سخنرانی مورد مقایسه قرار گرفت، اطلاعات این افراد در زمینه راه‌های انتقال و طرز رفتار با بیماران افزایش یافته بود(٦).

در منطقه نپال، مطالعه‌ای روی ۸۱ نفر از کارکنان بهداشتی نشان داد که میزان آگاهی آنها در مورد بیماری ایدز، قبل و بعد از یک دوره آموزشی بطور معنی‌دار اختلاف داشته است(۷).

نتایج مطالعات مختلف نشان می‌دهد که در برنامه مبارزه با ایدز، آموزش مهم‌ترین روش برای پیشگیری از انتشار بیماری است. به علاوه، اگاهی و نگرش کلیه پرسنل بهداشتی از جمله دانشجویان رشته پزشکی در مورد بیماری ایدز، به سبب نوع شغل و تماس با خون و فراورده‌های آن، بسیار مهم تلقی می‌شود. این مطالعه به منظور بررسی تأثیر آموزش راه‌های انتقال و پیشگیری از بیماری ایدز بر سطح آگاهی و نگرش دانشجویان دوره بالینی در دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان انجام شد تا بتوان در آینده در برنامه‌ریزی برای بهبود و ارتقای فعالیت‌های آموزشی در زمینه بیماری ایدز موفقیت بیشتری کسب نمود.

روش‌ها

این پژوهش یک مطالعه نیمه تجربی بود که در طول یک ترم تحصیلی (نیمسال اول سال تحصیلی ۸٦-۱۳۸۵) در دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان انجام شد.

جامعه مورد مطالعه، کلیه دانشجویان یک ترم تحصیلی در دوره بالینی، قبل از گذراندن بخش عفونی بود. روش نمونه‌گیری به صورت سرشماری و نمونه مورد بررسی شامل کلیه دانشجویان یک مقطع از دوره بالینی (۱۳۳ نفر) بود.

ابزار جمع‌آوری اطلاعات، پرسشنامه‌ای شامل سه بخش مشخصات فردی، سؤالات سنجش آگاهی و نگرش بود. بخش مشخصات فردی شامل ۷ سؤال در زمینه سن، جنس، وضعیت تأهل و وضعیت شغلی بود. سؤالات مربوط به سنجش دانش شامل ۵ سؤال عمومی، ۲۰ سؤال در مورد راه‌های انتقال بیماری و ۱۱ سؤال در مورد پیشگیری از انتقال ایدز بود که به صورت چهار گزینه‌ای و صحیح و غلط طرح گردید. سؤالات سنجش نگرش شامل ۲۷ سؤال بود که بر اساس مقیاس لیکرت درجه‌بندی شد. سطح آگاهی دانشجویان از انتقال بیماری ایدز بر اساس نمرات کسب شده از ۷ تا ۱۸ به سه قسمت ضعیف (۱۰-۷)، متوسط (۱٤-۱۱) و خوب (۱۸-۱۵) تقسیم‌بندی گردید و برای سنجش آگاهی دانشجویان از روش‌های پیشگیری از بیماری بر اساس نمرات کسب شده از ۱ تا ۱۲ به سه قسمت ضعیف (۵-۱)، متوسط (۹-٦) و خوب (۱۲-۱۰) تقسیم‌بندی شد. سطح بینش دانشجویان بر مبنای امتیازهای کسب شده از ۵۰ تا ۱۲۰ نمره‌دهی شد که به صورت ضعیف (۷۹-۵۰)، متوسط (۱۰۹-۸۰) و خوب (۱۲۰-۱۱۰) امتیازدهی گردید. در مقیاس لیکرت برای پاسخ مخالف صفر امتیاز و برای پاسخ موافق ۵ امتیاز در نظر گرفته شد.

در زمینه سنجش نگرش دانشجویان، طرز رفتار و میزان اعتقادات دانشجو در رابطه با فرد مبتلا به ایدز و همچنین طرز رفتار دانشجو در زمینه راه‌های انتقال بیماری و یا پیشگیری از بیماری مورد بررسی واقع شد.

پس از انجام آزمون اولیه در ابتدای ترم تحصیلی، برنامه آموزش طی چهار ماه و در هر ماه به صورت دو جلسه دو

[Downloaded from ijme.mui.ac.ir on 2026-11-05]

ساعته توسط محقق که مدرس درس اپیدمیولوژی بیماری‌های شایع در ایران برای دانشجویان مذکور بود به اجرا در آمد. برنامه آموزشی با استفاده از روش سخنرانی استاد، فیلم و اسلاید، اورهد و پخش جزوات آموزشی در زمینه پیشگیری از بیماری در کارکنان پزشکی به اجرا گذاشته شد. محور اصلی آموزش‌ها علاوه بر بیان راه‌های انتقال بیماری، جلوگیری از انتقال بیماری در کادر پزشکی و بهداشتی بود.

پس از اتمام برنامه آموزشی در پایان ترم، آزمون ثانویه انجام گردید. به دلیل طولانی بودن فاصله پیش‌آزمون و پس‌آزمون، دانشجویان به سؤالات حساس نبوده و پاسخ‌ها دارای اعتبار بود.

برای بررسی اعتبار پرسشنامه که بر مبنای مرور متون و محقق‌ساخته بود، از اعتبار محتوایی استفاده شد. پرسشنامه پس از تهیه، برای نظرخواهی، به چند نفر از اعضای هیأت علمی تحویل گردید و پس از جمع‌آوری، اصلاحات پیشنهادی اعمال شد.

پایایی پرسشنامه از طریق آزمون کرونباخ انجام گرفت. بدین صورت که پرسشنامه توسط ۲۰ نفر از سایر دانشجویان تکمیل گردید و مقدار ضریب آلفای کرونباخ (α=۰/۷) به دست آمد.

سایر منابع اطلاعاتی دانشجویان تا این مقطع دروس دوره علوم پایه، رسانه‌های عمومی و یا شرکت در سمینارها بوده که بیشتر جنبه عمومی داشته و در زمینه پیشگیری از بیماری ایدز در کادر پزشکی نبوده است.

داده‌های حاصل با کمک نرم‌افزار SPSS-10 تجزیه و تحلیل گردید و از روش‌های آماری همچون تعیین فراوانی، آزمون t-student و آزمون t زوج و برای مقایسه میانگین نمرات قبل و بعد از آموزش از آزمون t زوج با مقادیر معنی‌دار P<۰/۰۵ استفاده شد.

نتایج

دامنه سنی دانشجویان مورد بررسی ۲۰ تا ۳۰ سال با میانگین و انحراف معیار ۱/۲۴±۲۲/۳، ٤٦/٦ درصد از افراد دانشجویان دختر و ٥٣/٤ درصد دانشجویان پسر (n=۱۳۳)، و ۸۸ درصد مجرد و ۱۲ درصد متأهل بودند.

میانگین و انحراف معیار نمره آگاهی دانشجویان در زمینه راه‌های انتقال بیماری قبل از آموزش ۲/۰۷±۱۵/۰٦ بود که پس از آموزش به ۱/٤٤±۱۷/۱۲ رسید. آزمون آماری t زوج اختلاف معنی‌داری بین میانگین نمره آگاهی دانشجویان از روش‌های انتقال بیماری ایدز قبل و بعد از آموزش را نشان می‌دهد (P=۰/۰۱) (جدول ۱).

در زمینه راه‌های انتقال بیماری، ۹٤ درصد از دانشجویان قبل و بعد از آموزش به احتمال انتقال عامل بیماری از طریق ترشحات خونی فرد آلوده و تماس این ترشحات با زخم‌ها و خراش‌های پوست فرد سالم اشاره نمودند که پس از آموزش این نسبت به ۹۸/٥ درصد رسید.

در زمینه احتمال انتقال از طریق وسایل دندانپزشکی، قبل از آموزش ۹٤ درصد آگاهی داشتند که پس از آموزش به ۹۷ درصد افزایش یافت. در مورد راه‌های انتقال بیماری، انتقال از راه نیش پشه، انتقال از طریق مسواک آلوده، انتقال از طریق اشک، بزاق، ادرار، از مادر به جنین، از راه شیر مادر، از حمام مشترک و استخرهای عمومی، از راه اعتیاد تزریقی و رفتار غلط اجتماعی، اطلاعات دانشجویان مورد بررسی واقع شد که در تمام موارد پس از آموزش، آگاهی افراد بطور معنی‌داری افزایش یافت (P=۰/۰۱) (جدول ۱).

میانگین و انحراف معیار نمره آگاهی از روش‌های پیشگیری بیماری قبل از آموزش ۱/۹۱±۸/۱٤ بود که پس از آموزش به ۱/٤۸±۸/۹۱ رسید. انجام آزمون آماری t زوج اختلاف معنی‌دار را بین میانگین نمره آگاهی دانشجویان از روش‌های کنترل بیماری ایدز قبل و پس از آموزش نشان می‌دهد (P<۰/۰٥) (جدول ۱).

در زمینه روش‌های پیشگیری از انتقال بیماری ایدز، ٤٦/٦ درصد دانشجویان قبل و بعد از آموزش به اهمیت شستشوی صحیح دست‌ها پس از معاینه بیماران اشاره نمودند که این نسبت پس از آموزش به ٦۳/٥ درصد رسید. همچنین بیان لزوم استفاده از دستکش هنگام انجام هر نوع نمونه‌گیری از ۹۱ درصد قبل از آموزش به ۹٦/٤ درصد پس از آموزش رسید.

بر اساس یافته‌های پژوهش، ۸٥ درصد از دانشجویان قبل از آموزش بیان داشتند که ایدز بیماری قابل پیشگیری است. این رقم پس از آموزش به ۸۹/۸ درصد رسید.

[Downloaded from ijme.mui.ac.ir on 2026-11-05]

جدول ۱: مقایسه وضعیت آگاهی روش‌های انتقال بیماری ایدز، پیشگیری از آن و وضعیت بینش دانشجویان پزشکی قبل و بعد از مداخله آموزشی

	قبل از آموزش	بعد از آموزش	P
آگاهی از انتقال			
ضعیف (۱۰-۷)	۶(٪۴/۵)	۱(٪۰/۷)	۰/۰۱
متوسط (۱۴-۱۱)	۳۳(٪۲۴/۸)	۳(٪۲/۳)	
خوب (۱۸-۱۵)	۹۴(٪۷۰/۷)	۱۲۹(٪۹۷)	
آگاهی از پیشگیری			
ضعیف (۵-۱)	۱۴(٪۱۰/۵)	۴(٪۳)	۰/۰۵
متوسط (۹-۶)	۸۴(٪۶۳/۲)	۷۵(٪۵۶)	
خوب (۱۲-۱۰)	۳۵(٪۲۶/۳)	۵۴(٪۴۱)	
وضعیت بینش			
ضعیف (۷۹-۵۴)	۱۲(٪۰/۹)	۵(٪۳/۸)	۰/۰۴
متوسط (۱۰۹-۸۰)	۱۱۶(٪۸۷/۲)	۱۱۰(٪۸۲/۷)	
خوب (۱۲۰-۱۱۰)	۵(٪۳/۸)	۱۸(٪۱۳/۵)	

میانگین و انحراف معیار نمره بینش دانشجویان قبل از آموزش (۱۰/۷±۹۲/۷۷) بود که پس از آموزش به (۱۰/۳۳±۹۷/۷۸) رسید (P<۰/۰۴) (جدول ۱).

در زمینه بینش، ۴۰ درصد از دانشجویان قبل از آموزش تمایل به ارائه خدمت به بیماران ایدزی را اعلام داشتند که این رقم پس از آموزش به ۵۸ درصد رسید. به علاوه، ۸۸ درصد دانشجویان قبل از آموزش لزوم فرا گرفتن اطلاعات جدید در حیطه شغلی خود در رابطه با بیماری ایدز را بیان نمودند که این رقم پس از آموزش به ۹۳/۵ درصد رسید.

با توجه به نتایج فوق، بررسی آماری اختلاف میانگین هم در مورد نمرات آگاهی و هم در مورد بینش دانشجویان قبل و بعد از آموزش اختلاف معنی‌داری را نشان داد.

بین سطح بینش دانشجویان دختر و پسر در مورد بیماری ایدز قبل و بعد از آموزش اختلاف معنی‌داری وجود نداشت (P=۰/۷۹۶) و پس از آموزش نیز در سطح بینش دانشجویان دختر و پسر اختلاف معنی‌داری دیده نشد (P=۰/۳۰۸).

بحث

هدف از این مطالعه، بررسی تأثیر آموزش در زمینه راه‌های انتقال و پیشگیری از بیماری ایدز در دانشجویان پزشکی بر سطح آگاهی و نگرش آنها بود. اگر به پیشگیری به عنوان اساسی‌ترین راه برای جلوگیری از انتشار بیماری بنگریم، آنگاه در می‌یابیم که تعیین میزان آگاهی و نگرش دانشجویان این رشته و ارتقای این آگاهی‌ها، مقدمه‌ای برای طراحی برنامه اصولی برای ارائه آموزش‌های ضروری و نحوه انجام این آموزش‌ها باشد. نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل اطلاعات مرتبط با حیطه آگاهی در افراد مورد مطالعه نشان داد که میانگین کسب شده از تمامی سؤالات و نیز مجموع امتیازات، برای میزان آگاهی در قبل از آموزش با بعد از اجرای آموزش اختلاف معنی‌دار دارد. در اکثر مطالعاتی که با روش‌های متفاوت در دنیا انجام شده نیز چنین نتیجه‌ای دیده می‌شود. به عنوان مثال، در مطالعه کادر پزشکی و دانشجوی پزشکی در چین، اطلاعات این افراد پس از یک برنامه سخنرانی در زمینه راه‌های انتقال بیماری ۹۰ درصد افزایش یافته بود(۶). در مطالعه نپال که برروی ۸۱ نفر از کارکنان بهداشتی انجام شد، میزان آگاهی این افراد قبل و بعد از یک دوره آموزشی کوتاه مدت، اختلاف معنی‌داری را نشان داد که با مطالعه فعلی مطابقت دارد(۷).

همچنین در یک پژوهش نیمه تجربی که برای بررسی تأثیر دو روش آموزش بهداشت در طول سه هفته بر آگاهی و نگرش دانشجویان دانشگاه پیام نور در سقز انجام شد، نتایج نشان داد که در هر دو روش بین میزان آگاهی و نگرش واحدهای مورد پژوهش قبل و بعد از اجرای برنامه آموزشی، تفاوت معنی‌داری دیده می‌شود(۵).

بنابراین، آگاه نمودن دانشجویان با هر تکنیک و روشی که باشد، بسیار مفید و لازم به نظر می‌رسد، مخصوصاً دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی که به عنوان گروه‌های در معرض خطر بیماری محسوب می‌شوند. خود دانشجویان نیز در مطالعه فعلی (۸۸ درصد قبل از آموزش و ۹۳/۵ درصد بعد

[Downloaded from ijme.mui.ac.ir on 2026-11-05]

از آموزش) لزوم فراگرفتن اطلاعات جدید در حیطه شغلی در ارتباط با بیماری ایدز را عنوان نموده‌اند.

بررسی نمرات آگاهی و بینش دانشجویان مورد مطالعه در زمینه اپیدمیولوژی بیماری ایدز نشان می‌دهد که هم آگاهی و هم بینش دانشجویان در قبل از آموزش نسبتاً مطلوب بوده که البته این موضوع به علت نوع رشته و دوره تحصیلی دانشجویان بوده است. اما همان گونه که مشاهده گردید، آموزش این وضعیت را مطلوب‌تر ساخت.

در زمینه آگاهی اولیه دانشجویان در مورد انتقال بیماری ایدز در مطالعه حاضر، ۹۱ درصد دانشجویان در مورد انتقال بیماری از طرق سوزن و سرنگ مشترک، ۹۵/۵ درصد از راه تیغ سلمانی و ۹٤ درصد از طریق جنسی آگاه بودند. این نتایج با مطالعه دانشجویان مامایی و پرستاری در بابل به ترتیب با نسبت‌های ۹۰ درصد، ۷۰/۵ درصد و ۹۱/۳ درصد قابل مقایسه است. به علاوه، در مطالعه حاضر نظرات در مورد عدم انتقال بیماری از راه استخر ۸۹/۵ و عدم انتقال از راه نیش حشرات ۷۵/۹ درصد بود که در مطالعه بابل این رقمها به ترتیب ۳۰ درصد و ٤٤/٤ درصد بوده است(۸). نتایج مطالعات مختلف لزوم آموزش راه‌های عدم انتقال بیماری را به دانشجویان گوشزد می‌نماید.

بر اساس یافته‌های پژوهش، ۸۵ درصد دانشجویان قبل از آموزش بیان داشتند که ایدز بیماری قابل پیشگیری است که این رقم پس از آموزش به ۸۹/۸ درصد رسید. این نتیجه با مطالعه دیگری از عمان که ۹۳ درصد دانشجویان این بیماری را قابل پیشگیری می‌دانستند، همخوانی دارد(۹).

در زمینه سطح نگرش در کادر پزشکی، نتایج مطالعه روی این گروه در کشور چین نشان داد که قبل از مطالعه ۵۷ درصد و پس از مطالعه ۷۹ درصد به کار کردن روی بیماران ایدز تمایل نشان داده‌اند(٦). در مطالعه حاضر، قبل از آموزش ٤۰ درصد و پس از آموزش ۵۸ درصد افراد تمایل به ارائه خدمت به بیماران ایدزی را داشتند. این رقم در مطالعه بابل که روی دانشجویان مامایی و پرستاری انجام شد و فقط محدود به سنجش آگاهی و نگرش بدون آموزش بود ۲٤ درصد می‌باشد(۸).

بنابراین، آموزش، نگرش دانشجو را به ارائه خدمات پزشکی به این بیماران ارتقا بخشده است و این مسأله یکی از نقاط قوت روش آموزشی حاضر بود.

از محدودیت‌های این مطالعه، تکیه بر اطلاعاتی است که از اظهار نظر دانشجویان به دست آمده است. یکی از راه حل‌های این نقیصه، بررسی عملکرد دانشجویان در محیط بیمارستان می‌باشد که در مطالعات آینده می‌تواند مورد توجه قرار گیرد.

نتیجه‌گیری

با توجه به یافته‌های این مطالعه می‌توان دریافت که انتخاب راهکارهای مناسب آموزشی به منظور افزایش آگاهی دانشجویان رشته پزشکی و کسب اطلاعات جدید و به روز در سطح وسیع، یکی از کارآمدترین و مقرون به صرفه‌ترین اقدامات برای پیشگیری از ابتلا به بیماری ایدز در کادر پزشکی محسوب می‌شود. آموزش بیماری ایدز و راه‌های کنترل آن به دانشجویان رشته پزشکی نیازمند برنامه‌ریزی‌های خاصی در سطح آموزش تئوری می‌باشد. یکی از کاربردهای طرح حاضر، استفاده از روش آموزش تئوری در دوره بالینی قبل از ورود دانشجویان به بیمارستان است که نسبتاً مناسب ارزیابی گردید. به علاوه، آموزش عملی در بیمارستان هم بسیار مهم است.

پیشنهاد می‌شود در این رابطه علاوه بر کلاس‌های درس تئوری، برنامه‌هایی به صورت کارگاه آموزشی چند روزه، اجرای طرح‌های تحقیقاتی با عنوان ایدز، جلسات آموزشی و سمینارهای علمی هفتگی برقرار شود و نتایج این کار با مطالعات مختلف مقایسه گردد.

منابع

1. Azizi F, Janghorbani M, Hatami H. [Epidemiology and control of common disorders in Iran]. 2nd ed. Tehran: Eshtiagh. 2000. Persian
2. Health Centre Province. [Control of diseases group, AIDS statistics in Iran and Isfahan (1997-2007)]; 2007. Persian

[Downloaded from ijme.mui.ac.ir on 2026-11-05]

3. Abedini SA, Abedini SD, Khajeh E, Abedini SI. [Knowledge and attitude regarding AIDS among Health College students in Bandar Abbas 2006 Dena]. Quarterly Journal of Yasuj Faculty of Nursing and Midwifery 2007; 3(1): 20-5. Persian
4. Strunin L, Culbert A, Crane S. First year medical students' attitudes and knowledge about AIDS. AIDS Care 1989; 1(1): 105-10.
5. Shojaiyzadeh D. [Evaluation of direct and indirect health education in student's knowledge and attitude about AIDS]. The Journal of Tehran Faculty of Medicine 1997; 5(55): 93-9. Persian
6. Buskin SE, Li L, Yin H, Yu T, McGough JP. HIV/AIDS knowledge and attitudes in chinese medical professionals and students before and after an informational lecture on HIV/AIDS. J Public Health Manag Pract 2002 Nov; 8(6): 38-43.
7. Poudel KC, Jimba M, Joshi AB, Poudel-Tandukar K, Sharma M, Wakai S. Retention and effectiveness of HIV/AIDS training of traditional healers in far western Nepal. Trop Med Int Health 2005 Jul; 10(7): 640-6.
8. Omidvar Sh. [Knowledge level and attitude of midwifery and nursing students regarding AIDS]. Journal of Babol University of Medical Sciences 2004; 2: 37-41. Persian
9. Al-Jabri AA, Al-Abri JH. Knowledge and attitudes of undergraduate medical and non-medical students in Sultan Qaboos University toward acquired immune deficiency syndrome. Saudi Med J 2003 Mar; 24(3): 273-7.

[Downloaded from ijme.mui.ac.ir on 2026-11-05]

The Effect of Educating Ways of Contagion and Prevention of AIDS on Knowledge and Attitude of Clinical Students of Isfahan University of Medical Sciences

Rejali M, Mostajeran M.

Abstract

Introduction: *Currently, the best way for preventing Aids occurrence among medical personnel, is increasing their information and perception concerning risk factors of this disease. This study was performed to determine the effect of education on knowledge and attitude of medical students about AIDS.*

Methods: *This quasi-experimental study was done on 133 medical students of Isfahan University of Medical Sciences passing their clinical course. The data collection tool was a questionnaire consisting of three parts of demographic features, knowledge, and attitude. After performing pre-test, the educational program was held during an academic semester and then the post-test was held. Data was analyzed by SPSS software. Scores achieved by samples before and after the educational program were compared using t-test and paired t-test.*

Results: *Forty six point six percent of the participants were female and 53.4% were male. Knowledge score of the students about risk factors of the disease before and after intervention were 15.06±2.07 and 17.12±1.44, respectively. The mean and standard deviation of attitude score of the students also increased from 92.77±10.7 to 97.78±10.33 after the education. Therefore, the results of the study demonstrated the effect of education in enhancing knowledge and attitude of students about AIDS disease.*

Conclusion: *In regard to the increase in knowledge and attitude of clinical students in this study, considering continuing and up to date education in medical students' curriculum is recommended.*

Keywords: Education, Knowledge, Attitude, Medical students, AIDS.

Addresses

Corresponding Author: Mehri Rejali,Instructor,Department of Vital Statistics and Epidemiology, School of Health, Isfahan University of Medical Sciences, HezarJarib St, Isfahan, Iran.

E-mail: Rejali@hlth.mui.ac.ir

Mahnaz Mostajeran, Provincial Health Center, Master of Science in Demography, Isfahan, Iran.

[Downloaded from ijme.mui.ac.ir on 2026-11-05]

E-mail: mostajeran_mm2006@yahoo.com

Source: Iranian Journal of Medical Education 2008 Spr & Sum; 8(1): 142-147.

[Downloaded from ijme.mui.ac.ir on 2026-11-05]